

Reglen indebærer en urimelig diskriminering af pensions- og renteforsikringen, idet det efter forslaget er muligt inden for den begrænsede fradragsret at tegne kapitalforsikringer — med fuld skattefrihed for såvel ind- som udbetalinger — uden nogen som helst form for alders- eller begunstigelsesrestriktioner.

Vi henstiller indtrængende, at den i forslaget indeholdte forudsætning for delvis skattefrihed for løbende udbetalinger hidrørende fra pensions- og renteforsikringer, tegnet med begrænset fradragsret, slettes, således at valget af forsikringsform ikke kompromitteres af skattemæssige hensyn.

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, pag. 72, spalte 2, vil skattemæssig ligestilling mellem de helt skattefri udbetalinger hidrørende fra kapitalforsikringer tegnet med begrænset fradragsret og løbende udbetalinger hidrørende fra pensions- og renteforsikringer tegnet med begrænset fradragsret i øvrigt kræve, at kun 40-50 pct. af de løbende pensionsudbetalinger indkomstbeskattes.

Den i bemærkningerne påfølgende argumentation for alligevel ikke at gennemføre en ensartet skattemæssig behandling af kapitalforsikringer og pensionsforsikringer kan ikke accepteres.

De forsikringer, der tegnes med begrænset fradragsret er privatforsikringer, som kan tegnes af alle, også af tjenestemænd og andre pensionssikrede efter reglerne i lovforslagets afsnit I.

At den omstændighed, at der er tale om, som det hedder i bemærkningerne til lovforslaget, „væsensforskellige“ forsikringsformer, skulle gøre en skattemæssig forskellig behandling rimelig, forekommer besynderligt.

Da man i 1962 indførte 30 pct.s skattefri-

hed for løbende udbetalinger hidrørende fra pensions- eller andre renteforsikringer tegnet med begrænset fradragsret — jfr. om begrundelsen for indførelsen af den delvise skattefrihed bemærkningerne side 71, spalte 2, og side 72 — valgtes 30 pct.'s satsen, fordi denne fradragsrets ifølge en ændring af folkeforsikringsloven i februar 1962 gjaldt ved beregningen af folkepension til personer med private pensionsindtægter. En rationel begrundelse manglede simpelt hen.

En række funktionærorganisationer, Statsanstalten for Livsforsikring og Assurandør-Societetet protesterede dengang mod den valgte procentsats under henvisning til, at formuehævningen — der naturligvis ikke bør beskattes — i en pensionsforsikring er meget væsentlig større end 30 pct. af udbetalingerne.

I 1959 ændredes fradragsreglerne for pensionsindtægter ved beregning af indtægtsbestemt offentlig pension fra 30 til 40 pct.

Med den gamle motivering for en skattefrihed på 30 pct. af de heromhandlede løbende udbetalinger bør skattefriheden her efter i hvert fald forhøjes til 40 pct. af udbetalingerne.

I virkeligheden repræsenterer formuehævningen som nævnt 50 pct. eller mere af de løbende udbetalinger.

Funktionærorganisationerne forventer, at der nu endelig ved den forestående revision af renteforsikringsloven også i skattemæssig henseende, således som det for længst er sket i folkepensionsmæssig henseende, tilvejebringes ligestilling mellem livsforsikringer med løbende livsbetingede udbetalinger og livsforsikringer med kapitaludbetalinger.

De i de senere år gennemførte udvidelser af den begrænsede fradragsret har i betydelig grad øget den forskelsbehandling, som allerede 1962-loven indebar.

Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger
V. Høedt-Rasmussen.

Vilh. Eller.

Danmarks Skibsførerforening
E. Udby-Hansen.

Dansk Styrmandsforening
K. Mols Sørensen.

Radiotelegrafistforeningen af 1917
S. Bøje Larsen.

Til folketingsudvalget angående forslaget til lov om beskatning af pensionsordninger m. v.